

Δρ. Γιόζεφ Μπύλερ
[Dr. Josef Bühler]
(1904 - 1948)

Υφυπουργός
Κυβέρνηση της Γενικής
Διοίκησης στην Κρακοβία

Ο Bühler, ο οποίος από το 1941 ήταν συνεχώς εκπρόσωπος τους Γενικού Διοικητή Frank, με αυτήν του την ιδιότητα ήταν συνυπεύθυνος για όλες τις παράνομες ενέργειες εναντίον του πολωνικού λαού και τη μαζική δολοφονία των Εβραίων της Πολωνίας. Κατά τη Διάσκεψη της Βάνζεε πίεσε τον Χάιντριχ να ξεκινήσει την «Τελική λύση» από την Γενική Διοίκηση, καθότι εκεί δεν υπήρχαν «προβλήματα μεταφοράς». Επιπλέον ο Bühler επιθυμούσε "την όσο το δυνατόν ταχύτερη επίλυση του εβραϊκού ζητήματος σε αυτήν την περιοχή". Το 1942 ο Μπύλερ συμμετείχε στις προετοιμασίες των γερμανικών μεταγκαταστάσεων στο Λούμπλιν (Lublin) και τη αναγκαστική προσαγωγή Πολωνών στη Γερμανία για καταναγκαστική εργασία.

Γεννημένος στο Waldsee (Württemberg) γιος ενός φούρναρη, από καθολική οικογένεια, αφού τελείωσε το Γυμνάσιο σπούδασε νομικά, το 1932 ανακηρύσσεται διδάκτορας, τον Απρίλιο του 1933 γίνεται μέλος του Ναζιστικού Κόμματος NSDAP. Ανώτερος δημόσιος κατήγορος επικεφαλής του γραφείου του Υπουργού του Ράιχ άνευ χαρτοφυλακίου Hans Frank. Το Δεκέμβριο του 1939 γίνεται επικεφαλής της Υπηρεσίας της Γενικής Διοίκησης στην Κρακοβία, τον Μάρτιο του 1940 γίνεται Υφυπουργός αυτής. Τον Ιανουάριο του 1945 εγκαταλείπει την Κρακοβία. Τον Απρίλιο του 1946 είναι μάρτυρας υπεράσπισης του Hans Frank στο Διεθνές Στρατοδικείο της Νυρεμβέργης και έπειτα μεταφέρεται στην Πολωνία. Τον Ιούλιο του 1948 καταδικάζεται σε θάνατο και εκτελείται.

Αντολφ Αϊχμαν
[Adolf Eichmann]
(1906 - 1962)

Κεντρικό Γραφείο
Ασφαλείας του Ράιχ
Διοικητής του τομέα
IV B 4

Ως οργανωτής των απελάσεων ο Eichmann έπαιξε κεντρικό ρόλο στη διαδικασία της δολοφονίας των Εβραίων της Ευρώπης. Από τον Οκτώβριο του 1934 στην SD- Κεντρική Υπηρεσία Βερολίνου στο Τμήμα II/112 («Εβραϊσμός»), ασχολήθηκε με τις δυνατότητες εκτόπισης των Εβραίων από τη Γερμανία. Μετά την προσάρτηση της Αυστρίας και τη γερμανική επέλαση στη Βοημία και τη Μοραβία, ο Eichmann ήταν κατά την περίοδο 1938/39 επικεφαλής της "Κεντρικής Υπηρεσίας Εβραϊκής Μετανάστευσης" στη Βιέννη και την Πράγα. Τον Οκτώβριο του 1939 συμμετείχε στους σχεδιασμούς για ένα «απόθεμα Εβραίων» στο Nisko am San (Πολωνία). Από το Δεκέμβριο του 1939 ήταν σύμβουλος του Κεντρικού Γραφείου Ασφαλείας του Ράιχ [RSHA], IV D 4 („Μεταναστεύσεις και Εκδιώξεις"), τον Μάρτιο του 1941 τέθηκε επικεφαλής του τμήματος IV B 4 („Εβραϊκά θέματα και Εκδιώξεις"). Ο Eichmann συνέταξε το περιληπτικό πρωτόκολλο της Διάσκεψης της Βάνζεε. Από τον Οκτώβριο του 1941 έως το 1944 το Γραφείο του συντόνιζε τις μεταφορές και καθόριζε τον αριθμό των εκτοπιζόμενων Εβραίων. Από τον Μάρτιο του 1944 ήταν ως Αρχηγός της ομάδας «Ειδικών καταδρομών του Αϊχμαν" στη Βουδαπέστη υπεύθυνος για την αποστολή πάνω από 437.000 Εβραίων στο Άουσβιτς και σε άλλα στρατόπεδα συγκέντρωσης και θανάτωσης.

Γεννήθηκε στο Solingen και ήταν γιος ενός λογιστή. Μετά το λύκειο, παρακολούθησε σπουδές μηχανικού τις οποίες διέκοψε, έπειτα εκπαιδεύτηκε ως πωλητής. Από το 1925 έως το 1933 ήταν τοπικός περιοδεύων πωλητής στη Βιέννη. Τον Απρίλιο του 1932 γίνεται μέλος του NSDAP και των SS, τον Αύγουστο του 1933 μετακομίζει στη Γερμανία. Από το 1934 έως 1939 υπηρετούσε στην SD, έπειτα μέχρι το 1945 στο Κεντρικό Γραφείο Ασφαλείας του Ράιχ. Αρχές Μαΐου του 1945 μεταμφιέζεται σε στρατιώτη της Λουφτβάφε· συλλαμβάνεται και δραπετεύεται σύντομα. Με ψεύτικο όνομα εργάζεται ως δασοκαλλιεργητής κοντά στη Celle. Το 1950 δραπετεύει μέσω Αυστρίας στην Ιταλία και από κει στην Αργεντινή όπου ζούσε με το όνομα Ricardo Klement στο Μπουένος Άιρες. Τον Μάιο του 1960 απήχθη από μέλη των ισραηλινών μυστικών υπηρεσιών. Το Δεκέμβριο του 1961 καταδικάζεται σε θάνατο στην Ιερουσαλήμ και στις 31 Μαΐου του 1962 εκτελείται.

**Δρ. Ρόλαντ Φράισλερ
[Dr. Roland Freisler]**
(1893 - 1945)

Υφυπουργός
Υπουργείο Δικαιοσύνης
του Ράιχ

Ο Freisler αντιπροσώπευε κατά τη Διάσκεψη της Βάνζεε το υπουργείο που από τους Νόμους της Νυρεμβέργης του 1935 και έπειτα ήταν επικεφαλής των νομικών διώξεων κατά των γερμανών Εβραίων και προωθούσε συστηματικά την αφαίρεση των δικαιωμάτων των εβραϊκών θυμάτων. Ο Freisler θεωρείτο «Θεματοφύλακας των εθνοσοσιαλιστικών ιδεών». Τον Αύγουστο του 1942 διορίστηκε πρόεδρος του Λαϊκού Δικαστηρίου [Volksgerichtshof]. Από αυτήν τη θέση καταδίκασε αυτός και τα άλλα μέλη του δικαστηρίου χιλιάδες πολιτικούς αντιπάλους του σε θάνατο.

Γεννήθηκε στη Celle και ήταν γιος διπλωματούχου μηχανικού. Η οικογένεια του ήταν προτεστάντες ρεφορμιστές. Παρακολούθησε το Γυμνάσιο στο Άαχεν, πήρε το απολυτήριο το 1912, σπούδασε Νομικές Επιστήμες στο Πανεπιστήμιο του Kiel. Τον Αύγουστο του 1914 κατετάγη στον ως δόκιμος, αργότερα υπολοχαγός, από τον Οκτώβριο του 1915 έως το 1920 ήταν αιχμάλωτος πολέμου των Ρώσων, και έπειτα συνέχισε τις σπουδές του στη Jena. Το 1922 ανακηρύσσεται διδάκτωρ Νομικών Επιστημών, και από το 1924 εργάζεται ως δικηγόρος στο Kassel ενώ είναι και μέλος του δημοτικού συμβουλίου με το λαϊκό σοσιαλιστικό μπλοκ (völkisch- sozialer Block) Τον Ιούλιο του 1925 προσχωρεί στο NSDAP. Από το 1932 είναι μέλος της πρωσικής βουλής, ως Υπουργός Προεδρίας στο πρωσικό Υπουργείο Δικαιοσύνης, από τον Ιούνιο του 1933 Υφυπουργός, μέλος του πρωσικού Συμβουλίου της Επικρατείας. Από τον Οκτώβριο του 1933 είναι μέλος της Ακαδημίας Γερμανικού Δικαίου όπου ηγείται του τομέα Ποινικού Δικαίου. Τον Απρίλιο του 1935 ορίζεται Υπουργός του ενοποιημένου Υπουργείου Δικαιοσύνης του Ράιχ και της Πρωσίας, αρμόδιος συν τοις άλλοις για ζητήματα προσωπικού, νομοθεσία και εκτέλεση ποινών. Σκοτώθηκε σε μια αεροπορική επιδρομή στο Βερολίνο στις 3 Φεβρουαρίου 1945.

**Ράινχαρντ Χάιντριχ
[Reinhard Heydrich]**
(1904 - 1942)

Αρχηγός της Αστυνομίας
Ασφαλείας και της SD
Επικεφαλής του
Προτεκτοράτου του Ράιχ
στη Βοημία και τη Μοραβία

Ο Heydrich υπήρξε από το 1938 πρόσωπο κλειδί στο θέμα των εκτοπίσεων και της εξόντωσης των Εβραίων στην Ευρώπη. Μετά την προσάρτηση της Αυστρίας η SD διακρίθηκε με την οργάνωση της αναγκαστικής μετανάστευσης. Μετά το πογκρόμ τον Νοέμβριο του 1938 26.000 Εβραίοι της Γερμανίας οδηγήθηκαν σε στρατόπεδα συγκέντρωσης με εντολή του Heydrich. Με την έναρξη του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου στις 1.9.1939 ο Heydrich διέταξε τη γκετοποίηση των Εβραίων και τη δημιουργία Συμβουλίων Γερόντων στις εβραϊκές κοινότητες της Πολωνίας. Μετά την επίθεση στη Σοβιετική ένωση έδωσε αρχικά εντολή στα τάγματα εφόδου [Einsatzgruppen] να εκτελέσουν κομμουνιστικά στελέχη και Εβραίους που ήταν σε στρατεύσιμη ηλικία. Με τις οδηγίες του οι Ειδικές Μονάδες [Einsatzgruppen] πέρασαν σύντομα στη συστηματική μαζική δολοφονία ολόκληρου του εβραϊκού πληθυσμού των κατεχόμενων σοβιετικών περιοχών. Εξοπλισμένος με μια επιστολή εξουσιοδότησης υπογεγραμμένη στις 31.7.1941 από τον Göpping για την εκτέλεση της «Τελικής Λύσης του Εβραϊκού Ζητήματος» ο Χάιντριχ σχεδίασε τη δολοφονία 11 εκατομμυρίων Εβραίων από την Ευρώπη.

Γεννήθηκε στο Halle του Saale ως γιος ενός συνθέτη και διευθυντή κονσερβατουάρ. Φοίτησε σε καθολικό Γυμνάσιο και το 1920 παραστρατικός πολεμιστής [Freikorps]. Το 1922 κατατάγεται στο Γερμανικό Ναυτικό με το βαθμό του υπολοχαγού και το 1931 αποπέμπεται αιτιμωτικά καθώς αθέτησε μια υπόσχεση γάμου που είχε δώσει. Το 1931 προσχωρεί στο NSDAP και τα SS. Τον Ιούλιο του 1932 ο Himmler του αναθέτει την οργάνωση και ηγεσία της Αστυνομίας Ασφαλείας (SD). Τον Απρίλιο του 1933 ορίζεται αρχηγός της πολιτικής αστυνομίας της Βαυαρίας, τον Απρίλιο 1934 γίνεται αρχηγός της Γκεστάπο στο Βερολίνο. Τον Ιούνιο του 1936 γίνεται αρχηγός της Αστυνομίας Ασφαλείας, το Σεπτέμβριο 1939 Αρχηγός του Γραφείου Ασφαλείας του Ράιχ (RSHA). Στις 27 Μαΐου 1942 επέζησε από μια απόπειρα δολοφονίας τσέχων ανταρτών στην Πράγα, της οποίας οι επιπτώσεις οδήγησαν στο θάνατο του στις 4 Ιουνίου του 1942.

Ότο Χόφμανν
[Otto Hofmann]
 (1896 - 1982)

Αρχηγός του κεντρικού γραφείου φυλετικών εκκαθαρίσεων των SS

Από το 1940 έως το 1943 ο Hofmann κατείχε ηγετική θέση στις διάφορες εγκληματικές πολιτικές εκγερμανισμού στην περιοχή της Πολωνίας και της Σοβιετικής Ένωσης. Ήταν υπεύθυνος για τον "φυλετικό έλεγχο", βάσει του οποίου διάφορες εθνοτικές ομάδες εκτοπίζονταν από την χώρα τους για να αντικατασταθούν από Γερμανούς διαφόρων χωρών· επίσης για την μεταφορά παιδιών από την Πολωνία στη Γερμανία και για τη "γενεαλογική διατήρηση των SS [Sippenpflege]. Στη Διάσκεψη της Βάνζεε ο Χόφμαν επέμεινε στη στείρωση των Εβραίων κατά το ήμισυ [Mischlinge].

Γεννήθηκε στο Innsbruck και ήταν γιος ενός επιχειρηματία. Φοίτησε στο Γυμνάσιο και τον Αύγουστο του 1914 κατατάγεται εθελοντικά στο στρατό. Τον Μάιο του 1917 γίνεται ανθυποπλοίαρχος. Τον Ιούνιο του 1917 συλλαμβάνεται από τους Ρώσους, δραπετεύει και επιστρέφει στη Γερμανία, όπου και εκπαιδεύεται ως πιλότος. Το 1919 αποστρατεύεται, από το 1920 έως το 1925 ασχολείται με το χονδρεμπόριο κρασιών και έπειτα γίνεται ελεύθερος επαγγελματίας ως αντιπρόσωπος κρασιών. Τον Απρίλιο του 1923 γίνεται μέλος του NSDAP, τον Απρίλιο του 1931 των SS, από το 1933 γίνεται επαγγελματίας ηγέτης των SS. Τον Απρίλιο του 1943 γίνεται διοικητής του Ανώτερου Τομέα των SS νοτιοδυτικής Γερμανίας και των Ανώτερων SS και διοικητής της Αστυνομίας στις περιοχές Württemberg, Baden και Elsass. Ήταν επίσης ταξίαρχος των αιχμαλώτων πολέμου στον αμυντικό τομέα V (Νοτιοανατολικά). Στη δίκη εναντίον του γραφείου φυλετικών εκκαθαρίσεων καταδικάστηκε σε 25 χρόνια φυλάκιση για εγκλήματα εναντίον της ανθρωπότητας και εγκλήματα πολέμου. Το 1954 έλαβε χάρη και αποφυλακίστηκε από το σωφρονιστήριο του Landsberg. Έπειτα εργάστηκε ως υπάλληλος επιχειρήσεων στη Württemberg. Πέθανε το 1982.

Δρ. Γκέρχαρντ Κλόπφερ
[Dr. Gerhard Klopfer]
 (1905 - 1987)

Καγκελαρία του κόμματος NSDAP
 Πρόεδρος της Καγκελαρίας

Ο ρόλος του Klopfer στην εφαρμογή της "Τελικής λύσης" προέκυψε από την κεντρική θέση που κατείχε η Καγκελαρία του Κόμματος στο σύστημα διακυβέρνησης του Εθνικοσοσιαλισμού. Ήταν ένας από τους καλύτερα πληροφορημένους γραφειοκράτες του ναζιστικού καθεστώτος και είχε σημαντικότερη επιρροή. Ως διοικητής του τομέα Συνταγματικού Δικαίου III στην καγκελαρία του NSDAP και εκπρόσωπος του Μάρτιν Μπόρμαν [Martin Bormann] ήταν υπεύθυνος για ζητήματα «Φυλής και εθνοτήτων», καθώς και για την οικονομική πολιτική, τη συνεργασία με το Κεντρικό Γραφείο Ασφαλείας του Ράιχ [RSHA] και ζητήματα συνταγματικής φύσης που αφορούσαν την πολιτική κατοχής. Το Νοέμβριο του 1942 ως Υπουργός συνέβαλε στην περαιτέρω μείωση των δικαιωμάτων των Εβραίων που ανήκαν σε μεικτούς γάμους.

Γεννήθηκε στο Schreibersdorf (Σηλεσία) και ήταν γιος αγρότη. Αποφοίτησε από το Γυμνάσιο το 1923 και σπούδασε νομικά και οικονομικές επιστήμες στη Jena και το Breslau, το 1927 χρίστηκε διδάκτορας νομικών επιστημών και το 1931 ήταν ειρηνοδίκης στο Düsseldorf. Τον Απρίλιο του 1933 προσχωρεί στο NSDAP και τα Τάγματα Εφόδου [SA]. Τέλη του 1933 διορίζεται σύμβουλος του πρωσικού Υπουργείου Γεωργίας και το 1934 εργάζεται στη Γκεστάπο. Τον Απρίλιο του 1935 ανήκει στο προσωπικό του "Αναπληρωτή του Φύρερ", Ρούντολφ Ες [Rudolf Hess], και τον ίδιο χρόνο στα SS. Το 1938 ως υπεύθυνος του νομικού τομέα [Ministerialrat] ασχολείται με την απαλλοτρίωση των εβραϊκών επιχειρήσεων. Τον Απρίλιο του 1945 εγκαταλείπει το Βερολίνο αλλά συλλαμβάνεται αργότερα. Μετά την αποφυλάκιση του το 1949 κρίθηκε από το Ανώτερο Δικαστήριο της Νυρεμβέργης ως ένοχος εγκλημάτων με περιορισμένη ευθύνη [minderbelastet]. Το 1952 είναι βοηθός λογιστή και το 1956 δικηγόρος στην πόλη Ulm. Η ανακριτική έρευνα του εισαγγελέα της Ulm λόγω της συμμετοχής του στη Διάσκεψη της Βάνζεε διακόπηκε το 1962 και πέθανε στην ίδια πόλη το 1987.

Βίλχελμ Κρίτσινγκερ
[Wilhelm Kritzinger]
 (1890 - 1947)

Καγκελαρία του Ράιχ
 Αναπληρωτής Πρόεδρος
 της Καγκελαρίας

Ο Κρίτσινγκερ ήταν μετά τον αρχηγό της Καγκελαρίας του Ράιχ, Lammers, ο δεύτερος στην ιεραρχία. Ως εκ τούτου ήταν γνώστης όλων των αντιεβραϊκών θεμάτων και ασχολήθηκε εκτεταμένα με τα "εβραϊκά προβλήματα" μέσα από την Καγκελαρία του Ράιχ. Έτσι το 1939/40 συμμετείχε στην επεξεργασία των ρυθμίσεων εναντίον των «ληστών του λαού» [Volkschädlinge] και στην αναθεώρηση 11 του αστικού κώδικα του Ράιχ, βάσει της οποίας νομιμοποιείτο η αρπαγή της περιουσίας των Εβραίων της Γερμανίας πριν από την εκτόπισή τους. Ως Υφυπουργός ασχολήθηκε κατά την περίοδο 1942/43 με την επεξεργασία αναθεωρήσεων που περιόριζαν τα νομικά μέσα των Εβραίων. Κατά τις ανακρίσεις που ακολούθησαν το 1945 ο Kritzinger ομολόγησε τη συμμετοχή του στη Διάσκεψη της Βάνζεε, αναγνωρίζοντας τον εγκληματικό της χαρακτήρα.

Γεννήθηκε στην Grünfier (περιοχή Netze) και ήταν γιος κληρικού. Αποφοίτησε από το Γυμνάσιο το 1908 και σπούδασε νομικά. Την περίοδο 1914-18 πολέμησε στο μέτωπο και λίγο πριν τη λήξη είχε γίνει υπολοχαγός εν εφεδρεία. 1920/21 ανοίγει το γραφείο του ως δικηγόρος και το 1921 δίνει εξετάσεις για βοηθός δικαστή, και έπειτα εργάζεται στο Υπουργείο Δικαιοσύνης του Ράιχ. Την περίοδο 1925/26 εργάζεται ως πλημμελειοδίκης στο πρωσικό υπουργείο εμπορίου. Το 1926 επιστρέφει στο Υπουργείο Δικαιοσύνης του Ράιχ. Στις 1.1.1938 προσχωρεί στο NSDAP. Το Φεβρουάριο του 1938 μεταφέρεται στην Καγκελαρία του Ράιχ ως διοικητής του τομέα Β φέροντας τον τίτλο του γενικού διοικητή. Αρχές του 1942 είναι δεύτερος υφυπουργός και τέλη του ίδιο χρόνου γίνεται Υφυπουργός. Τον Απρίλιο του 1945 εγκαταλείπει το Βερολίνο, τον Μάιο του 1945 είναι Υπουργός της κυβέρνησης Dönitz στην πόλη Flensburg και έπειτα φυλακίζεται στο Bruchsal. Αποφυλακίζεται το 1946 για να συλληφθεί εκ νέου το Δεκέμβρη του ίδιου έτους. Αποφυλακίζεται για λόγους υγείας και πεθαίνει το 1947.

Δρ. Ρούντολφ Λάνγκε
[Dr. Rudolf Lange]
 (1910 – 1945)

Ταξίαρχης της Αστυνομίας
 Ασφαλείας και της SD
 (KdS)

Ο Lange ήταν πολλά χρόνια, υπάλληλος της Γκεστάπο, μεσαίου επιπέδου στην ιεραρχία, ένας από τους υπαλλήλους εκείνους που εγγυώνται την εύρυθμη λειτουργία της μηχανής του τρόμου. Όταν με τις εντολές του Heydrich σχηματίστηκαν οι τακτικές δυνάμεις [Einsatzgruppen] της Αστυνομίας Ασφαλείας και της SD με σκοπό τη δολοφονία των Εβραίων της Σοβιετικής Ένωσης, ο Λάνγκε ανέλαβε και αυτός δράση. Διοικητής της μονάδας του που ανήκε στην τακτική δύναμη [Einsatzgruppe] A, η οποία εισέβαλλε στη Βαλτική πίσω από τη Βέρμαχτ, διετέλεσε επίσης για ένα διάστημα διοικητής της Einsatzgruppe 2, η οποία μέχρι το Δεκέμβριο του 1941 είχε σκοτώσει πάνω από 60.000 Λετονούς Εβραίους και Εβραίους που είχαν εκτοπιστεί στη Λετονία. Ο ίδιος ο Lange διέταζε τις επιχειρήσεις δολοφονίας στην περιοχή της Ρίγας. Στη Διάσκεψη της Βάνζεε εμφανίστηκε ως πεπειραμένος εμπειροτέχνης όσον αφορά τις μαζικές εκτελέσεις.

Γεννήθηκε στο Weisswasser και ήταν γιος ενός εργοδηγού των σιδηροδρόμων του Ράιχ. Σπούδασε νομικά, το 1933 προσχωρεί στην Γκεστάπο της πόλης Halle, απέκτησε διδακτορικό δίπλωμα από το Πανεπιστήμιο της Jena, το 1936 βρίσκεται στη Γκεστάπο στο Βερολίνο, το 1937 γίνεται μέλος του NSDAP και των SS. Το 1938 βρίσκεται στη Γκεστάπο της Βιέννης, το 1939 στη Γκεστάπο Στουτπγκάρδης, το 1940 ηγείται της Γκεστάπο της Βαϊμάρης και το Σεπτέμβριο του 1940 είναι εκπρόσωπος του διοικητή της βερολινέζικης Γκεστάπο. Το Δεκέμβριο του 1941 είναι διοικητής της Αστυνομίας Ασφαλείας και της SD στη Λετονία, από τον Ιανουάριο του 1945 διοικητής της Αστυνομίας Ασφαλείας και της SD στο „Warthegau". Αυτοκτονεί τον Φεβρουάριο του 1945 στο Πόζναν [Posen].

**Δρ. Γκέοργκ
Λάιμπμπραντ
[Dr. Georg Leibbrandt]
(1899 - 1982)**

Υπουργείο κατεχόμενων
ανατολικών περιοχών
Γενικός διοικητής

Από το 1941 έως το 1943 ο Leibbrandt ήταν υπεύθυνος για τα θέματα γενικής πολιτικής, για την Ουκρανία, την Ανατολική περιοχή [Ostland], τον Καύκασο, τη Ρωσία καθώς και για θέματα Τύπου και πολιτισμού. Από αυτήν την θέση συμμετείχε σε μεγάλο βαθμό στη γενοκτονία των Εβραίων. Ήδη τον Οκτώβριο του 1941 ο Leibbrandt είχε μια συζήτηση με τον Heydrich, όπου συζητήθηκε η προσθήκη όλων των Εβραίων στο πρόγραμμα εξόντωσης. Δύο ημέρες μετά τη Διάσκεψη της Βάζε συγκάλωσε ο ίδιος μια υπηρεσιακή συνάντηση με σκοπό τον ορισμό της έννοιας "Εβραίος" στις ανατολικές περιοχές.

Γεννήθηκε στο Hoffnungstal της Οδησού και παρακολούθησε το Γυμνάσιο στο Dorpat και στην Οδησό. Εγκαθίσταται στο Βερολίνο και το 1920 σπουδάζει θεολογία, φιλοσοφία και οικονομικά στο Τύμπινγκεν και τη Λειψία, κάνοντας εκπαιδευτικά ταξίδια στο Παρίσι, το Λονδίνο, την ΕΣΣΔ και τις ΗΠΑ. Το 1927 ανακηρύσσεται διδάκτορας φιλοσοφίας και το 1933 γίνεται μέλος του NSDAP. Στην Υπηρεσία Εξωτερικής Πολιτικής του NSDAP ηγείται του τμήματος ανατολικών υποθέσεων. Έπειτα ήταν υπεύθυνος για την αντικομμουνιστική και αντισοβιετική προπαγάνδα. Το 1938 γίνεται μέλος του λαϊκού δικαστηρίου [Volksgerichtshof], και το Ιούλιο του 1941 ηγείται του Γενικού Τομέα Ι (Πολιτική) στο Υπουργείο κατεχόμενων ανατολικών εδαφών του Ράιχ. Το καλοκαίρι του 1943 κατατάσσεται στο Πολεμικό Ναυτικό. Συλλαμβάνεται το 1945 και αποφυλακίζεται το 1949. Υπόκειται σε προκαταρκτική εξέταση από το περιφερειακό δικαστήριο της περιοχής Nürnberg-Fürth, η οποία σταματάει τον Αύγουστο του 1950. Πεθαίνει το 1982 χωρίς περαιτέρω διώξεις.

**Μάρτιν Λούτερ
[Martin Luther]
(1895 - 1945)**

Δεύτερος υφυπουργός
Υπουργείο Εξωτερικών

Ο Luther ήταν από το 1940 έως το 1943 ως υπεύθυνος του τομέα D (Γερμανία) υπεύθυνος για τη συνεργασία με τον Himmler και το Κεντρικό Γραφείο Ασφαλείας του Ράιχ καθώς και για τον τομέα D III (εβραϊκά ζητήματα, φυλετική πολιτική, ενημέρωση των αντιπροσωπειών του εξωτερικού για σοβαρές ενδοπολιτικές εξελίξεις») Με την στενή συνεργασία με το Κεντρικό Γραφείο Ασφαλείας του Ράιχ και ιδιαίτερα με τον τομέα του Adolf Eichmann, το τμήμα D έγινε ένας από τους εμπλεκόμενους φορείς στην "Τελική Λύση". Κατά συνέπεια η συμβολή του Υπουργείου Εξωτερικών στη γενοκτονία ήταν προπάντων η διπλωματική προετοιμασία και εξασφάλιση των εκτοπίσεων σε κατεκτημένες και φίλα προσκείμενες χώρες. Στη Διάσκεψη της Βάνζεε ο Luther πρότεινε να παραβλέψουν αρχικά τις βόρειες χώρες λόγω του μικρού αριθμού Εβραίων και των αναμενόμενων δυσκολιών που θα προέκυπταν και να επικεντρωθούν στη νοτιοανατολική και δυτική Ευρώπη.

Γεννήθηκε στο Βερολίνο. Δεν πήρε απολυτήριο σχολείου. Το 1914 κατατάσσεται εθελοντικά στο στρατό, το 1918 γίνεται υπολοχαγός και έπειτα προμηθευτής επίπλων. Τον Μάρτιο του 1932 προσχωρεί στο NSDAP, την περίοδο 1933/34 ηγείται της συμβουλευτικής υπηρεσίας οικονομίας στο Βερολίνο, το 1936 ηγείται της συμβουλευτικής υπηρεσίας του κόμματος στον υπεύθυνο του NSDAP για θέματα εξωτερικής πολιτικής Γιοακίμ φον Ρίμπεντροπ [Joachim von Ribbentrop]. Όταν ο Ribbentrop διορίστηκε Υπουργός Εξωτερικών το 1938 γίνεται διοικητής της ειδικής επιτροπής NSDAP στο Υπουργείο Εξωτερικών. Το 1941 γίνεται γενικός διοικητής με το αξίωμα του δεύτερου υφυπουργού. Λόγω της απόπειρας του να ρίξει τον Ribbentrop συνελλήφθη στις 16 Φεβρουαρίου 1943 και στάλθηκε στο στρατόπεδο συγκέντρωσης Sachsenhausen ως «προνομιούχος προστατευόμενος κρατούμενος». Απελευθερώθηκε από τον κόκκινο Στρατό και πέθανε ένα μήνα αργότερα στο Βερολίνο.

Δρ. Άλφρεντ Μάιερ
[Dr. Alfred Meyer]
(1891 - 1945)

Υφυπουργός
Υπουργείο κατεχόμενων
ανατολικών περιοχών

Ως εκπρόσωπος του υπουργού Alfred Rosenberg ο Meyer ήταν υπεύθυνος από το καλοκαίρι του 1941 μέχρι το Νοέμβριο του 1942 για τους τρεις βασικούς τομείς Πολιτική, Διοίκηση και Οικονομία. Με αυτήν την ιδιότητα συμμετείχε στην εκμετάλλευση και αρπαγή των κατεχόμενων σοβιετικών περιοχών, στην καταπίεση και τη δολοφονία των κατοίκων τους ιδιαιτέρως του εβραϊκού πληθυσμού. Ο Meyer προσκλήθηκε στη Διάσκεψη της Βάντζε, επειδή στην περιοχή διοίκησης του υπουργείου του είχε αρχίσει ήδη η γενοκτονία των Εβραίων από τις Einsatzgruppen. Στη Βάντζε ο Meyer προωθούσε την εφαρμογή «συγκεκριμένων προκαταρκτικών εργασιών» ανάλογα με τον τόπο και την θέση, χωρίς όμως να ανησυχήσουν τον πληθυσμό. Τον Ιούλιο του 1942 πρότεινε την εφαρμογή των ίδιων μέτρων εναντίων των Εβραίων κατά το ήμισυ [Mischlinge] στη Σοβιετική Ένωση.

Γεννήθηκε σε μια οικογένεια ευαγγελιστών στο Γκέτινγκεν. Ο πατέρας του ήταν σύμβουλος διακυβέρνησης [Regierungs- und Baurat]. Το 1911 τελειώνει το Γυμνάσιο στο Soest, το 1912 είναι σημαιοφόρος, 1914 είναι λοχαγός και αργότερα ταγματάρχης. Το 1917 πιάνεται αιχμάλωτος πολέμου από τους Γάλλους και το 1920 απελευθερώνεται ως λοχαγός. Γίνεται εμπορικός υπάλληλος και σπουδάζει νομικά και πολιτικές επιστήμες καθώς και οικονομικά, το 1922 ανακηρύσσεται διδάκτορας πολιτικών επιστημών, από το 1923 έως το 1930 είναι νομικός σύμβουλος μιας εταιρίας στην πόλη Gelsenkirchen. Το 1928 γίνεται μέλος του NSDAP και αρχηγός της τοπικής ομάδας ενώ την περίοδο 1929/1930 διατελεί αρχηγός της περιοχής Emscher-Lippe. Το Σεπτέμβριο του 1930 γίνεται μέλος του Ράιχσταγκ, το 1931 διορίζεται γκαουλάιτερ του NSDAP στη βόρεια Βεσφαλία. Τον Μάιο του 1933 ορίζεται διοικητής [Reichstathalter] της περιοχής Lippe και Schaumburg-Lippe και το 1936 ηγείται της τοπικής κυβέρνησης. Το 1938 είναι ανώτερος πρόεδρος της επαρχίας Βεσφαλίας και ανώτερο στέλεχος των SA. Από το Νοέμβριο του 1942 επίτροπος αμύνης του Ράιχ για την περιοχή της Βόρειας Βεσφαλίας. Αυτοκτονεί τον Μάιο του 1945.

Χάινριχ Μύλλερ
[Heinrich Müller]
(1900 - ?)

Κεντρικό Γραφείο
Ασφαλείας του Ράιχ
Αρχηγός τομέα IV

Ως αρχηγός της μυστικής αστυνομίας (Γκεστάπο) ο Müller ενεπλάκη σε σημαντικότερο βαθμό σχεδόν σε όλα τα εγκλήματα που σχεδίασε, προετοίμασε και οργάνωσε το Κεντρικό Γραφείο Ασφαλείας, και ιδιαίτερα στην γενοκτονία των Εβραίων της Ευρώπης. Από τις αρχές Σεπτεμβρίου του 1939 έδινε οδηγίες σχετικά με την «ειδική μεταχείριση» (δολοφονία) των πολιτικών αντιπάλων. Ήταν επίσης υπεύθυνος και το "Εβραϊκό ζήτημα" που καθοδηγούσε ο Eichmann. Όσον αφορά τη γενοκτονία των Εβραίων της Σοβιετικής Ένωσης, ήταν ανεμεμειγμένος σχεδόν σε όλες τις λεπτομέρειες. Ο Müller ήταν αυτός που έδινε τις εντολές στις τακτικές ομάδες δράσης [Einsatzgruppen] εις το όνομα του Heydrich και ήταν υπεύθυνος για τις αναφορές αποτελεσμάτων [Ereignismeldungen] όπου περιέγραφε συνοπτικά τις αναφορές των ομάδων. Ο Müller υπήρξε ένας από τους πιο ισχυρούς ηθικούς αυτουργούς της ναζιστικής κυβέρνησης.

Γεννήθηκε στο Μόναχο και ανήκε σε μια καθολική οικογένεια. Ο πατέρας του ήταν υπάλληλος της τοπικής αστυνομίας. Παρακολούθησε μέση εκπαίδευση, εκπαιδεύτηκε ως μηχανικός αεροσκαφών, το 1917 κατατάσσεται εθελοντικά στο στρατό και το 1919 αποστρατεύεται με το βαθμό του υπαξιωματικού. Έπειτα εργάζεται στην αστυνομική διεύθυνση Μονάχου. Το 1929 γίνεται γραμματέας στην πολιτική αστυνομία του Μονάχου και εφαρμόζει μέτρα κατά των κομμουνιστικών οργανώσεων. Το 1934 εισχωρεί στα SS και μετατίθεται στη Γκεστάπο του Βερολίνου. Το 1936 διορίζεται αναπληρωτής αρχηγός της Υπηρεσίας Πολιτικής Αστυνομίας στην Κεντρική Υπηρεσία Αστυνομίας ασφαλείας και τέλη του 1938 γίνεται μέλος του NSDAP. Το 1939 γίνεται υπεύθυνος της Υπηρεσίας για την Εβραϊκή Μετανάστευση του Ράιχ, από τον Οκτώβριο του 1939 είναι αρχηγός του τομέα VI [Γκεστάπο] του Κεντρικού Γραφείου Ασφαλείας του Ράιχ [RSHA] με το βαθμό του ταγματάρχη των SS και γενικού υπολοχαγού της αστυνομίας. Από τον Μάιο του 1945 είναι εξαφανισμένος.

Έριχ Νόιμαν
[Erich Neumann]
(1892 - 1948)

Υφυπουργός
Υπηρεσία Υπευθύνων για
το Τετραετές σχέδιο

Ήδη από το Νοέμβριο του 1938 ο Neumann συμμετείχε σε μια συζήτηση με τον Göring σχετικά με την «Αριοποίηση της Οικονομίας» καθώς και την επιβολή χαρακτηριστικού σήματος και την απομόνωση των Εβραίων. Στη Διάσκεψη της Βάνζεε ήταν εκπρόσωπος των Υπουργείων Οικονομίας, Εργασία, Οικονομικών, Διατροφής, Μεταφορών καθώς και Εξοπλισμού και πολεμοφοδίων. Ως Υπουργός του Göring ο Neumann υπερασπιζόταν τα συμφέροντα των φορέων που ασχολούνταν με τα οικονομικά του πολέμου και ζήτησε να μην απελαθούν αρχικά οι Εβραίοι εργάτες ώστε να χρησιμοποιηθούν σε σημαντικές για τον πόλεμο επιχειρήσεις.

Γεννήθηκε στη πόλη Forst (Niederlausitz) σε μια οικογένεια ευαγγελιστών και ήταν γιος ενός εργοστασιάρχη. Αφού τελείωσε το Γυμνάσιο σπούδασε νομικά και οικονομικά στο Φράιμπουργκ, τη Λειψία και το Χάλε. Την περίοδο 1914-1917 υπηρετεί τη στρατιωτική του θητεία και όταν αποστρατεύεται έχει το βαθμό του λοχαγού. Το 1920 εργάζεται ως πραγματογνώμονας της κυβέρνησης στο πρωσικό Υπουργείο Εσωτερικών και έπειτα στην Κάτω Βουλή του Έσσεν. Το 1923 είναι σύμβουλος της κυβέρνησης στο πρωσικό Υπουργείο Εμπορίου. Από το 1927 έως το 1928 Freystadt (Βόρεια Σηλεσία), έπειτα επιστρέφει στο Υπουργείο Εμπορίου ως γενικός διοικητής. Τον Σεπτέμβριο του 1932 γίνεται γενικός διοικητής στο πρωσικό Υπουργείο, υπεύθυνος για τις διοικητικές αναθεωρήσεις. Τον Μάιο του 1933 προσχωρεί στο NSDAP και τον Αύγουστο του 1934 στα SS. Τέλη του 1935 βρίσκεται στο πρωσικό Υπουργείο, τον Οκτώβριο του 1936 στην Υπηρεσία υπευθύνων για το Τετραετές Σχέδιο. Από το καλοκαίρι του 1938 είναι υφυπουργός και από το 1941 πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου της Kontinentalen Erdöl AG, η οποία εκμεταλλευόταν τα αποθέματα πετρελαίου στις κατεχόμενες περιοχές της Σοβιετικής Ένωσης. Από τον Αύγουστο του 1942 γενικός διευθυντής της Deutsche Kalisyndikat GmbH, το 1945 συλλαμβάνεται. Αρχές του 1948 αποφυλακίζεται για λόγους υγείας και πεθαίνει λίγο αργότερα.

Δρ. Έμπερχαρντ
Σενγκαρτ
[Dr. Eberhard
Schöngarth]
(1903 – 1946)

Διοικητής της Αστυνομίας
Ασφαλείας και της SD
(BdS)

Ως διοικητής της Αστυνομίας Ασφαλείας και της SD για ολόκληρη τη Γενική Διοίκηση [Generalgouvernement] ο Schöngarth εμπλέκετο σε όλα τα μέτρα καταπίεσης και εξόντωσης εναντίον του πολωνικού και εβραϊκού πληθυσμού στην κατεχόμενη Πολωνία. Μετά την επίθεση στη Σοβιετική Ένωση, από τον Ιούλιο μέχρι τον Σεπτέμβριο του 1941 τοποθέτησε μια ομάδα καταδρομών στην ανατολική Γαλικία, η οποία σκότωσε στην περιοχή αυτή που συνορεύει με την Πολωνία πάνω από 4.000 άτομα.

Γεννήθηκε στη Λειψία και ήταν γιος ενός εργοδηγού. Αποφοίτησε από τη μέση εκπαίδευση και το 1920 γίνεται μέλος παραστρατιωτικής οργάνωσης. Το 1922 παίρνει το απολυτήριο Γυμνασίου, γίνεται μέλος του NSDAP και των SA, την περίοδο 1922-1924 είναι υπάλληλος τραπέζης. Το 1924 ξεκινάει σπουδές νομικών και πολιτικών επιστημών στη Λειψία, το 1929 ανακηρύσσεται διδάκτωρ νομικών επιστημών, από τον Ιούνιο του 1932 είναι βοηθός δικαστή στις πόλεις Magdeburg, Erfurt και Torgau. 1933 προσωρεί στα SS, το Νοέμβριο του 1933 βρίσκεται στη διεύθυνση ταχυδρομείων του Ράιχ στην Erfurt, από το 1935 στη διεύθυνση Τύπου της Γκεστάπο, αρχές του 1936 αρχηγός της αστυνομίας για τις πόλεις Dortmund, Bielefeld και Münster. 1939 γίνεται ανώτερος σύμβουλος της κυβέρνησης και SS-Obersturmbannführer. Τον Μάιο του 1944 διορίζεται διοικητής της Αστυνομίας Ασφαλείας και της SD στην κατεχόμενη Ολλανδία. Τον Φεβρουάριο του 1946 καταδικάστηκε σε θάνατο για την εκτέλεση ενός κρατουμένου πολέμου από ένα βρετανικό στρατοδικείο και εκτελέστηκε.

Δρ. Βίλχελμ Στούκαρτ
[Dr. Wilhelm Stuckart]
(1902 - 1953)

Υφυπουργός
Υπουργείο Εσωτερικών
του Ράιχ

Από το 1935 ο Stuckart με την παρουσία του στο Υπουργείο Εσωτερικών του Ράιχ, και συγκεκριμένα στον τομέα I «Σύνταγμα, Νομοθεσία, Διοίκηση» συμμετείχε στην επεξεργασία όλων των βασικών νόμων και διατάξεων εναντίον των Εβραίων που ζούσαν στο Ράιχ ιδίως του νόμου «περί πολιτών του Ράιχ» [Reichsbürgergesetz] και του «Νόμου για την προστασία του γερμανικού αίματος και της γερμανικής τιμής [Gesetz zum Schutze des deutschen Blutes und der deutschen Ehre] (Νόμοι της Νυρεμβέργης) [Nürnberger Gesetze]. Το 1940 συμμετείχε στις προκαταρκτικές διαδικασίες για την αφαίρεση της γερμανικής υπηκοότητας των Εβραίων, το 1941 επεξεργάστηκε μια πρόταση για την επιβολή αναγνωριστικού σήματος στους Εβραίους του γερμανικού Ράιχ. Στη Διάσκεψη της Βάνζεε ο Στούκαρτ πρότεινε την αναγκαστική στέρωση των Εβραίων κατά το ήμισυ [Mischlinge]. Τον Απρίλιο του 1943 ηγήθηκε ενός συμβουλίου υφυπουργών σχετικά με την "Αντιμετώπιση ποινικά κολάσιμων πράξεων Εβραίων μέσω της Αστυνομίας" (13. διάταξη του αστικού Νομικών Επιστημών του Ράιχ).

Γεννήθηκε στο Wiesbaden και ήταν γιος ενός σιδηροδρομικού υπαλλήλου. Έλαβε χριστιανική παιδεία. Τελείωσε το Γυμνάσιο και το 1919, από το 1922 ξεκινάει τις σπουδές του στα νομικά στο Μόναχο και την Φρανκφούρτη. Το Δεκέμβριο του 1922 γίνεται μέλος του NSDAP, το 1928 ανακηρύσσεται διδάκτορας νομικών επιστημών, από το 1930 είναι ειρηνοδίκης, από το 1932 έως το Μάρτιο του 1933 είναι δικηγόρος και εισηγητής των SA στην περιοχή της Πομμερανίας. Τον Ιούνιο του 1933 είναι υφυπουργός του πρωσικού Υπουργείου Επιστημών, το 1934 υφυπουργός του Υπουργείου Επιστημών, Αγωγής και λαϊκής εκπαίδευσης, το 1935 είναι υφυπουργός του Υπουργείου εσωτερικών του Ράιχ. Το 1936 προσχωρεί στα SS, το 1944 γίνεται SS-Obergruppenführer. Τον Μάιο του 1945 φυλακίζεται στην πόλη Flensburg ως Υπουργός Εσωτερικών της κυβέρνησης Dönitz. Τον Απρίλιο του 1949 στη δίκη της Βίλχελμστράσε [Wilhelmstraßenprozess] καταδικάζεται σε φυλάκιση τριών ετών και δέκα μηνών, η οποία εκτιθείσα, καθώς συμψηφίστηκε με την έως τότε κράτηση. Το 1950 κατά τις δίκες που έγιναν στα πλαίσια της αποναζιστικοποίησης [Spruchkammerverfahren] θεωρήθηκε συνεργάτης και το 1952 καταδικάστηκε σε ποινή 50.000 γερμανικών μάρκων. Το Νοέμβριο του 1953 τραυματίστηκε θανάσιμα σε ένα ατύχημα.